NEWS

Enheten man glemmer

Portrett av en boks som arbeider i det skjulte.

1. september 2026, Tobias Engl

Den er knapt større enn en pocketbok og ser ikke ut som noe særlig. En svart boks, matt, uten vifte, uten blinkende lys, med noen få tilkoblinger på baksiden. Som regel står den i skapet under skjermen eller sitter klemt fast bak den på veggen. Den som kommer inn i rommet, ser den aldri.

Og likevel bærer den alt. Det som vises på skjermen, kommer herfra: menyen, kønummeret, utstillingsteksten, den oversatte velkomsthilsenen. Enheten regner selv, på stedet, uten omveien via en fjern sky. Faller internett ut, går skjermen videre, fordi det den viser, allerede er i huset.

Den er nøysom. Den trekker så lite strøm at den knapt føles varm om sommeren, og den går i årevis uten at noen rører den. Man får ikke lurt noe inn på den. Ved oppstart kontrollerer den sin egen programvare, og det som ikke er signert, laster den ikke. Fra de store datainnsamlerne holder den seg unna, fordi det ikke finnes noe i systemet dens som ringer hjem.

Hos ScreenWay har denne boksen et navn: Media Player. En datamaskin som sier lite og holder mye. Den tar vare på det et sted vet, og gir det videre til skjermene, på det språket som trengs akkurat nå. Noen av disse enhetene kan til og med snakke, de oversetter og leser opp – også det skjer i enheten, en meter fra den som ser på.

Den fineste rosen en slik enhet kan få, er at ingen snakker om den. Ingen telefon, ingen feil, ikke noe navn som nevnes i huset. Den gjør jobben sin, stille, og forsvinner fra bevisstheten til dem som er avhengige av den. En enhet man glemmer, er en enhet som holder.